ספרי׳ - אוצר החסידים - ליובאוויטש

קובץ שלשלת האור

שער שלישי היכל תשיעי

לקוטי שיחות

על פרשיות השבוע, חגים ומועדים

•

מכבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה״ה נבג״מ זי״ע **שניאורסאהן**

מליובאוויטש

נצבים (חלק יד – שיחה ב)

יוצא־לאור למחזור הראשון מלימוד הלקוטי שיחות שבוע פרשת נצבים־וילך, יז־כג אלול, ה'תש"פ (ב)

יוצא לאור על ידי מערכת אוצר החסידים",

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פּארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות ושמונים לבריאה שבעים שנה לנשיאות כ״ק אדמו״ר זי״ע

שיחות

נצבים ב

א. רש"י בפירושו עה"פי "טפכם נערך אשר בקרב מחניך מחוטב עציך עד שואב מימיך", מעתיק התיבות "מחוטב עציך" ומפרש: "מלמד שבאו כנענים להתגייר בימי משה כדרך שבאו גבעונים בימי יהושע, וזהו האמור בגבעונים ביועשו גם המה בערמה, ונתנם משה חוטבי עצים ושואבי מים".

וכתבו המפרשים שכוונת רש"י
היא כמ"ש בתנחומא "מלמד שבאו
הגבעונים אצל משה ולא קבלן ב
שנאמר ויעשו גם המה בערמה וגו'
מהו גם המה ללמדך שבאו אצל משה
ולא קבלן", היינו שבפועל לא כרת
משה עמהם ברית, אלא ש"נתנם משה
מיד – חוטבי עצים ושואבי מים";
והיינו, שנשארו עבדים לבנ"י.

אמנם מזה שרש"י מוסיף (על התנחומא) "(שבאו כנענים) להתגייר", ומשמיט (הכתוב בתנחומא) שלא קבלן משה, מוכח" שלשיטת רש"י (בפשוטו של מקרא) קבלן משה ונתגיירו בפועל.

:בל עפ"ז צלה"ב

א) מנ״ל לרש״י, בפשוטו של מקרא, שנתגיירו? דלכאורה, אדרבה: כשם שמובן הכרחו של רש״י שה"חוטבי עצים וכו״ אינם מבני ישראל מדחלקם הכתוב בסוג בפ״ע ולא נכללו ב"כל איש ישראל״, כן מוכח, לכאורה, שאינם גרים, מאחר שגרים כבר חשיב לפני זה "גרך אשר בקרב מחניך״י, וכמפורש בפרש״י עצמו בגמראי: "מדקרינהו לחוטבי עצים באנפייהו ש״מ לאו בכלל ישראל נינהו ולאו בכלל גרים כו״.

- ב) מהי כוונת רש"י בכתבו "מלמד (שבאו כנענים כו")" ולא קאמר: "כנענים באו להתגייר וכו"?
- ג) למה מעתיק (בהראי' ממש"כ ביהושע "ויעשו גם המה") גם תיבת "בערמה" – הרי גם בלעדה מובנת וברורה ראייתו?

ב. הביאור בכל זה:

בפשוטו של מקרא מוכח ש"חוטב

ו) פרשתנו כט, י. וראה תנחומא כאן. ילקו״ש (1 עה״פ.

[.]ט, ד. (2

^{.9&}quot;ח. שפ"ח. ועוד. וראה רמב"ן עה"פ.

הנכונה. עץ יוסף שם שכן הגירסא הנכונה. (4 וכ״ה הגירסא בילקו״ש. וכ״ה הגירסא בילקו

^{.5} ראה עץ יוסף שם.

⁶⁾ וכמו שפרש"י ביבמות (עט, א ד"ה (מחוטב).

⁷⁾ ואין לומר שהכוונה שרק "באו כו" להתגייר", אבל בפועל לא התגיירו – כי א"כ הוספת תיבת "להתגייר" מיותרת לגחרי!

⁸⁾ משא"כ "טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך" שלא נכללו ב"כל איש (ולא אשה וטף) ישראל" (ולא גרים*).

⁹⁾ במשכיל לדוד כתב שזהו גופא הכרחו של רש"י "שבאו כנענים וכו״ – אבל זה מתאים לומר רק לפי׳ המפרשים ששיטת רש״י היא שבפועל לא נתגיירו, אבל ע״פ מש״כ בפנים ששיטת רש״י היא שנתגיירו בפועל, הרי הקושיא שבפנים היא על רש״י.

⁾ כי גם ע"ד הפשט ישנו חילוק בין בן ישראללגר, כדמוכח מזה שבכו"כ מצות מפרטת התורהשגם הגרים חייבים בזה. וראה צפע"נ עה"פ.

בכור בארץ מצרים מבכור פרעה

היושב על כסאו עד בכור השפחה",

שהם פרטיו של "כל בכור בארץ

מצרים" הנאמר לפנ"ז 131, "הגנבה

משור עד חמור עד שה"11. ועוד.

עציך עד שואב מימיך" הם חלק מעם ישראל, כי הרי תומ"י מפרש הכוונה של כל "אתם" ה"נצבים" (שבהם כלולים כל הסוגים הנמנים בקרא) שהיא "לעברך בברית ה' אלקיך ובאלתו אשר ה"א כורת עמך היום וגו"", היינו ברית לקיום המצות – ומזה מוכח שה,חוטבי עצים וגו" או שהם בכלל בנ"י או שהם בכלל גרים, דאל"כ (אלא שהם עבדים וכיו"ב) אין להם שייכות – ע"פ דרך הפשטיי – לתבור בברית של כל המצות.

וכיון שכן, מסתבר שהנם בכלל גרים: א) מהצד השוה שבהם בל' הכתוב: סוגים אלו "וגרך אשר בקרב מחניך, מחוטב עציך עד שואב מימיך" נאמרו כולם בל' יחיד, משא"כ הסוגים שנמנו לפנ"ז שבאו בל' הסוגים שנמנו לפנ"ז שבאו בל' עד (שואב מימיך)" מוכח שממשיך עד (שואב מימיך)" מוכח שממשיך בזה לפרש פרטים במ"ש לפנ"ז "וגרך אשר בקרב מחניך" (דאם לא כן, אלא שהם סוגים בפני עצמם לגמרי, הול"ל בלישנא כבהנהו דלעיל: "חוטב עציך בלישנא כבהנהו דלעיל: "חוטב עציך ושואב מימיך"ו", וע"ד מ"שני: "כל

אלא שלפי"ז קשה: למה מפרטת התורה דוקא גרים אלו ומוציאתם מכלל "גרך אשר בקרב מחניך" – דפשיטא דאין קס"ד להוציאם מן הכלל מפני שהתעסקו בעבודות (קשות) אלו?! ובהכרח לומר שבענין היותם גרים הם בטוג נפרד מ"גרך" (סתם). ומובן ג"כ שטוג נפרד זה בגרים – נתחדש (בסיבת איזה מאורע שאירע) בזמן הסמוך לאמירת משה "אתם נצבים וגו"" – דאל"כ, הו"ל לפרט בתורה דין טוג זה של גרים בכ"מ לפנ"ז שנזכרו גרים בתורה?

לכן מפרש רש"י, דמכיון שמצינו "חבר במקרא" לגרים מסוג מיוחד ביהושע, מסתבר שסוג המיוחד שהי" בימי משה היו כמותם – היינו שסיבת הגירות שלהם היתה כעין הסיבה שהביאה להגירות המיוחדת בימי

(13 אבל אינו דומה ממש, כי: א) שם הרי

חושב הסוג היותר חשוב והסוג היותר פחות, וכוונתו לכלול בזה גם כל הסוגים שבנתיים, משא"כ כאן. [לכאורה גם כאן י"ל "מן הראשון שבחוטבים עד האחרון שבשואבים" (ספורנו כאן. וראה גם משכיל לדוד כאן), אבל לפ"ז גם גבי "ראשיכם גוי" הול"ל בתוס' "מ" .. עד .." — שהרי בודאי גם בסוגים אלה יש ראשון ואחרון]. ב) שם הרי כלול ב'מבכור פרעה .. עד בכור וגוי" כל הבכורים, משא"כ כאן הרי ישנם עוד גרים (הנכללים ב"וגרך אשר בקרב עדו כוונית ב"וגרך אשר בקרב

מחניך") חוץ מאלו. ג. שמות כב, ג.

¹⁰⁾ על דרך ההלכה ראה בארוכה בצפע"נ הנ"ל, ובהנסמן שם.

^{*}מאיש עד אשה (11 אף שמצינו כעין זה: "מאיש עד אשה מעולל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור" (שמואל א טו, ג. וראה ספורנו כאן) – הרי שם כל הסוגים באו בתוספת מ"ם.

(12 בא יא, ה.

^{*)} מזה מוכח דשייך לשון "מ.. עד" אף שאין סוג אחר ביניהם, אבל צ"ל צד השווה ביניהם: איש ואשה — גדולים כר', גמל וחמור — בהמה טמאה.

יהושע – זה שעמדו בנ"י לכבוש ארץ כנען – עד"ז בימי משה בזמן שעמדו בנ"י ליכנס לארץ כנען ע"מ לכבשה, באו אז הכנעניים להתגייר ולהיות בכלל ישראל. ולפי"ז מובן שבאו להתגייר ערב היכנסם לארץ כנעו, ורק אז נתחדש סוג זה של גרים, ולכן נמנו ונתפרטו (רק) כאן כסוג בפ"ע.

לקומי

אבל עדיין אי"מ: מאי נפק"מ מאיזה סיבה נתגיירו הרי סו"ס גרים הם ככל הגרים ולמה נמנו בסוג בפ"ע? ואיז לומר שבא לשלול קס"ד לומר שאינם נכללים ב"גרך וגו" – דאיזה טעם ישנו לקס"ד זו? דכי מפני "שבאו להתגייר בימי משה וכוי", יעלה על הדעת שאינם נכללים ב״וגרך אשר בקרב מחניך״י?

15) לכאורה הי' מקום לומר, שכנענים אף שנתגיירו, כנ"ל, חל עליהם איסור "ולא תתחתן בם" (ואתחנן ז, ג), אף שאיסור ד, ולא תחי' כל נשמה" (שופטים כ, טז) לא חל עליהם, כפרש"י (שם, יח) "אם עשו תשובה והתגיירו אתה רשאי לקבלם" (וראה גו"א כאן).

[שעפ"ז מובן הא שהי' משה רשאי לקבלם ונוסף ע"ז: ע"פ פשוטו של מקרא חל חיוב -ד״ולא תחי׳ כל נשמה״ רק כשקרב אל העיר 82 עלי לעיל בארוכה לעיל ע' 182 ובהנסמן שם), משא"כ בנדו"ד],

וכדמוכח לכאורה מזה שבנוגע "ולא תתחתז בם" לא פרש"י דאם עשו תשובה כו' כמו שפי׳ בנוגע "ולא תחי׳ כל נשמה״ שלאחריו (ואין לומר שסומך א"ע על מ"ש

- ועפ"ז הי' אפשר לתרץ שלכן נפרטו בפ"ע לשלול קס״ד שלא נכללו ב"וגרך וגו״ מפני שחל עליהם האיסור ד"ולא תתחתן בם",

אבל אינו, כי ב"לא תתחתן בם" לא הוצרך רש"י לפרשו: ב"ולא תחי׳ גו" כתוב "למען אשר לא ילמדו **וגו", היינו שצ"ל** ודאי שלא ילמדו **גו'**

מטעם זה מדייק רש"י בתחלת דיבורו "מלמד שבאו כנעניים להתגייר בימי משה" וממשיך לבאר "כדרך שבאו גבעונים בימי יהושע" כלומר, שזה שהתורה מפרטת אותם בסוג שונה, כוונתה ללמדנו (לספר לנו) אשר באו כנענים להתגייר בימי משה כו' (וכו"כ ענינים לא אמרה התורה במפורש, כ"א ברמז), וככל המאורעות המסופרים בתורה.

ומכיון שאין פשוט כ"כ, שבתיבות ספורות אלו כוונת הכתוב לרמז על כללות מאורע ולפרטיו, לכז מוסיף רש"י: "וזהו האמור בגבעונים ויעשו גם המה". שמזה הוכחה שכבר הי' כגון דא, והיינו בימי משה, שבאו כנעניים להתגייר; וע"ד האמור כאן "חוטב עציך ושואב מימיך" מפורש גם שם16 שנתנם יהושע לחוטבי עצים ושואבי מים – הרי מביז שני הפסוקים יחדיו מתברר אופנה המיוחד של גירות זו, ומבוארת הכוונה במ"ש מחוטב עציך וגו"".

אמנם יש עוד להקשות בזה: כשיראה התלמיד המסופר בגבעונים שמציינו רש"י - ימצא הוכחה -להיפך, שבימי משה לא הי' מאורע כזה – דאם נאמר שכבר באו כנעניים להתגייר בימי משה וכו', למה הביא

ואפילו כשעשו תשובה כו' – מידי ספק לא יצא; משא"כ ב"ולא תתחתן בם" כתוב "כי יסיר את בנך מאחרי וגו"י, היינו שצ"ל ודאי שיסיר את בנך גו', ובעשו תשובה כו' הרי אפשר שיהי' גר צדק.

¹⁶⁾ יהושע ט, כא. כג. כז.

זה "וילונו כל העדה על הנשיאים"יו בימי יהושע? הרי עשו כהוגן, כמו שעשה משה; ועוד: הו"ל ליהושע לענות להם כן עשה משה?

וליישב זה מעתיק רש"י גם תיבת "(ויעשו גם המה) בערמה" – משא"כ בימי משה "באו כנעניים להתגייר" סתם²¹, בכוונה גלוי'²¹, ואין ללמוד מהמאורע שבימי משה שגם יהושע הי' צריך לנהוג כן, ולכן וילונו כל העדה במאורע דגבעונים ולא יכול יהושע להשיב על טענתם שכן עשה משה.

ג. מה"יינה של תורה" שבפרש"י דילן:

ידועים פתגם אדמו״ר הזקן עה״פ, מחוטב עציך עד שואב מימיך״, "עציך״ מלשון עצה, והכוונה שצריכים "לחטוב״ ולהסיר את "העצות״ שהן ה"רבות מחשבות בלב איש״וֹ:; ו"שואב מימיך״, הכוונה שצריכים לשאוב את ה"מים המצמיחים כל מיני תענוג״ני. אך אפשר ומישהו יטעון: התינח

17) שם, יח.

- .20 היום יום ע' פט.
  - 21) משלי יט, כא.
    - .22) תניא פ״א.

"שכר", יושבי אוהל וכאו"א בלימוד שלו בתורה, בקיום המצות ובעבודת התפלה, אז בודאי יש איסור של תערובות ה"רבות מחשבות" שלו ותענוגי עוה"ז שלו. אבל "זבולון", בעלי עסק בשעה שהוא עוסק בעניני "מסחר", כולל באכילתו ושתיתו וכו'²³, הרי בזה, מכיון שהוא מטפל בדברים גשמיים, צריך הוא להעזר ולהסתמך במחשבתו, ונוגע שיהי' בזה התענוג שלו, שזה ממשיך הצלחה "בכל אשר תעשה".

וע"ז באה ההוראה בפרש"י "מלמד שבאו כנעניים להתגייר וכו' ונתנם משה חוטבי עצים ושואבי מים", שגם "כנעני" (לפי הפי' "סוחר"²²), צ"ל עבודתו באופן של חוטבי עצים ושואבי מים, כנ"ל.

ואם יחזור ויטעון, שזוהי עבודה קשה ביותר – להגיע למדריגה אשר גם בעניניו הגשמיים צריך לסמוך ולבטוח לגמרי בהקב״ה ולא לערב בהם ממח׳ ותענוג שלו – עונה ומרמז רש״י מונתנם משה חוטבי עצים ושואבי מים״, שהכח ע״ז בא מצד בחי׳ משה שבכאו״א²⁵, ולגבי "משה״ (שבנשמת כאו״א מישראל) גם עבודה הנ״ל מילתא זוטרתא היא״.

(משיחת ש"פ נצו"י תשכ"ט)

¹⁸ משכיל לדוד עה"פ. ודלא כהרא"ם (ווים")

⁽¹⁹⁾ ולהעיר שביהושע פרש"י: "כמו שעשו בני יעקב בערמה"! ואולי אפ"ל דכיון "דגם המה" כתוב באמצע – מפרש רש"י: א) (כאן – הנוגע לכאן) דקאי אלפניו, דבגוף העשי' הי' "גם המה", ב) דקאי (גם) אלאחריו, דבאופן העשי' היו "גם המה" ובמילא הוכרח לומר שזהו כבני יעקב. וצ"ע פרש"י תרומה כה, לד.

[.]ה"ב ראה רמב"ם הל' דעות רפ"ה.

²⁴⁾ פרש"י וישב לח, ב. (ישעי' כג, ח) "כנעני' נכבדי ארץ"; (הושע יב, ח) "כנען בידו מאזני מרמה"; (זכרי' יד, כא) "ולא יהי' עוד כנעני בבית ה' צבאות". וראה תו"א ר"פ וישב.

^{.25} תניא פמ"ב.

LIKKUTEI SICHOT Copyright © 2020

by
KEHOT PUBLICATION SOCIETY

770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213
(718) 774-4000 / FAX (718) 774-2718
editor@kehot.com / www.kehot.org

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without prior permission from the copyright holder.

The Kehot logo is a registered trademark of Merkos L'Inyonei Chinuch.

For dedications of the weekly Sichos, please contact us at: dedications@kehot.com